

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Ad Philippi epistolam

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

bissimum. Ac populo quidem illa erant vtilia, sed è re oratorum non erant. Nam qui vestra ciuitatis morem tennet, pacem eis bellum esse, & bellum pacem affirmit: quum à ducibus vel patrocinando, vel calumniando pecuniam extorqueant: & tum nobilissimis ciuibus, tum extorum celeberrimis conuiciando pro concione, id captent, vt populares esse videantur. Facile mihi quidem esset, si paululum pecuniæ dilargiri velim, eorum compescere maledicentiam, & efficere vt nos laudibus eueherent. Sed me puderet, vestram beneuolentiam ab istis mercari: qui prater cetera tam confidentes sunt, vt iam de Amphipoli mouere nobis controuersiam non dubitent. pro qua ego me puto longè dicturum æquiora, quàm istos qui illam sibi vendicant. Siue enim eorum fit, qui primi denicerunt: an non iure nos illam habemus? quum Alexander auus noster oppidum illud primus occuparit: vnde etiam de primitiis captorum Medorum, Delphis auream statuam dedicauit. Siue hoc aliquis in dubium vocat, & eorum fieri cæset, qui postremi potiantur: hoc etiam ius penes me est. Expugnatis enim illis, qui vos eiecerant, & à Lacedæmoniis ibi collocati fuerant, oppidum cæpi. Atqui omnes in vrbibus habitamus, vel à maioribus acceptis, vel bello subactis. Vos aut qui neque primi potiti estis, neque nunc obtinetis: sed minimum tempus in illis locis confedistis: vrbem eam vestram esse contenditis: idque, quum ipsi vrbis possessionem nobis euidentissimo testimonio confirmaueritis. Sape enim in literis me de ea mentionem faciente: censuistis eam iuste à me teneri. Pacem etiam fecistis, me vrbem illam & societatem vestram eadem pacatione obtinente. Quæ igitur possessio firmior fieri queat hac, quæ primùm à maioribus nobis relicta, deinde iure belli denuò nostra facta, postremò à vobis concessa est, qui vendicare vobis soletis etiam ea, quæ planè ad vos nihil attinent? Quæ igitur in vobis accusam, hæc sunt. Et quia vos autores estis iniuriarum: & propter verecundiam & æquitatem meam, magis iam rebus meis infesti imminetis: & quantum in vobis est, nobis maleficitis: iure optimo vos vliscar, diisque testib. inuocatis, ius meum à vobis consequi studebo.

12. Contro- uersia de Amphipoli.

Indictio belli.

LIBANII ARGUMENTVM
in orationem ad Philippi epistolam.

Miserat Philippus ad Athenienses epistolam, qua eos accusabat, & palam bellum denunciabat. Non amplius igitur orator suadet Atheniensibus, vt bellum gerant (cogebat enim ipsa necessitas) sed confirmat eorum animos ad periculum adendum: Macedonem facile posse superari asserens. Exordium consolatione plenum est.

DEMOSTHENIS, AD
PHILIPPI EPISTOLAM
oratio, XII. Hieronymo Vuolfio interprete.

Magno animo resistit dum est Philippo, & diis & hominibus.

PHILIPPVM non pacem fecisse vobiscum, Athenienses, sed distulisse bellum: omnem enim Pharsaliis Halum tradidit, & Phocense negotium confecit, totamque Thraciam vi subegit, falsis causis confictis, & iniquis rationibus excogitatis, re quidem ipsa

κίω κατερέψατο πάντων· αἰτίας οὐκ ἔσας πλασάμενος, καὶ περιφάσεις ἀδίκους δεδούρατο καὶ μὴ ἔργῳ πάλας

φανερῶς ἐλέγξει με φαυλότατον ὄντα τὰ πάντα καὶ μὴ οὐδὲ δῆμῳ ταῦτα συνέφερε· τοῖς δὲ λέγουσιν ἐπι- στέλει. φασὶ γὰρ οἱ τὴν πολιτείαν τὴν παρ' ὑμῶν ἐμπιεσθῆναι, τὴν μὴ εἰρηλικήν, πόλεμον αὐτοῖς εἶναι, τὸ δὲ πόλεμον, εἰρηλικὴν δὲ συναγωνισθῆναι τοῖς στρατηγοῖς, ἢ συνοφαντοῦτάς, αἰεὶ π λαμβάνειν παρ' αὐτῶν· ἐπὶ δὲ τῆν πολιτικὴν τοῖς γνωσι- μωτάτοις, καὶ τοῖς ἐξωθεν τοῖς ἐνδοξοτάτοις λοισδορευ- μένοις ἐπιτὲ βήματος, περιποιεῖσθαι τῶν πλεόντων δόξαν ὡς εἰσι δημοτικοί. ῥάδιον μὲν ἐν ἐστὶ μοι παύσαι τὴν βλασφημίαν αὐτοῖς, μικρὰ πάνυ ποροεμμένω καὶ ποιῆ- σαι λέγειν ἐπαύτως· ἵνα μὴ ἀλλ' αἰχμηνοῦμεν αὐτῶν, εἰ τὸ πορὸς ὑμᾶς εἰνοῖαν τῶν τούτων φανείμεν ἀνέμενος· οἱ πορὸς τοῖς ἄλλοις, εἰς τὸ τοῦ πόλεμος ἦκουσιν· ὡς τε καὶ καὶ ἀμφιπόλεως πορὸς ἡμᾶς ἀμφισβητῆν ἐπιχειρῶσιν· ἵνα ἡσ, τῆν ἀπὸ πποιοῦ μὲν αὐτῶν οἰμῶν πολὺ διακρίσθαι λέγειν αὐτοῖς. εἴτε γὰρ τῆν ἔξαρχῆς κρατιστάντων γίνεσθαι πῶς οὐ δικαίως ἡμεῖς αὐτῶν ἐχόμεν; ἀλλ' εἰ δρε τὸ πορογῶ- νε, ποροτὶ καὶ ἀπαρχῆς τὸ τόπον ὄθεν καὶ τῆν αἰχμηλικῶν μῆδων ἀπαρχῆν ἀνδριάντα χρυσουῦ ἀνέσησεν εἰς δελ- φούς· εἴτε τούτων μὲν ἀμφισβητήσῃ τις ἀξιοῖ τὴν γένεσθαι τῆν ὑπερῶν χρυσοῦ μὲν κρείων ὑπάρχει μοι καὶ τὸ τοῦ δι- κασίου. ἐκπολιρκήσας γὰρ τοῖς ὑμᾶς μὲν ἐμβαλόντας, ὑπὸ λυκεδαμονίων δὲ κατωκεδέντας, ἔλαβον τὴν χροῖον. καὶ τοῖ, πάντες οἰκοῦμεν τὰς πόλεις, ἢ τῆν πορογῶν πα- ραδόντων, ἢ τῆν πόλεμον κρείων κατὰ σάντας, ὑμεῖς δὲ οὐ- τε ποροτὶ ἀβέβαιες, οὐτε νῦν ἐχόντες, ἐλάχσον δὲ χροῖον ἐν τοῖς τόποις ἐμμενῶντες, ἀπὸ ποροτὶ τῆς πόλεως καὶ ταῦτα πῶσιν ἵνα μὴ αὐτοῖς βεβαιωτάτην ἐπιδέντες. πολλὰ μὲν γὰρ ἐμοῦ γράφοντες ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἵνα αὐτῶν ἐγνωσῆτε δικαίως ἔχειν ἡμᾶς. τότε μὲν ποροσάμε- νοι τὴν εἰρηλικὴν ἐχόντες δὲ εἰμὲν τὴν πόλιν καὶ συμμαχίαν, ἐπὶ ταῖς αἰταισί μοι λογίαις, καὶ τῶν πῶς, ἀν' ἐτέρα χρυσοῦ βε- βαιωτέρα ταύτης κτήσης, τῆς τοῦ μὲν ἔξαρχῆς καταλει- φθείσης ἡμῶν ὑπὸ τῆν πορογῶν· πάλιν δὲ τῆν πόλεμον ἐ- μῆς γροχημῆς εἴτεν δὲ συγχορηδείσης ὑπὸ ὑμῶν τῆν ἀ- δικῶν ἀμφισβητῆν, καὶ τῆν οὐδὲν ὑμῶν ποροσκόνταν; ἀ- μὲν οὐκ εἰσελάω, ταῦτ' ἐστίν. ὡς δὲ ποροτὶ χροῖον, καὶ δρε τὸ ἐμῶν δουλαβείαν μᾶλλον ἢ δὴ τοῖς ποροτὶ μασιν ἐπιτι- δεμῶν καὶ κατὰ σάν ἀν' ἀβέβαιε καποποιοῦμένων ὑμᾶς ἀμυνοῦμαι μὴ τὴν δικασίου· ἵνα μὲν τῶν τοῖς ποροτὶ ποροσά- μενος, δελεήφομαι καὶ τῆν καὶ ὑμᾶς.

LIBANII OTYΠOΘEΣIΣ TOY
πορὸς τὴν φιλιππου ἐπιστολῶν λόγου.

Φίλιππος πορὸς τοῖς ἀθηναίοις πέπομφεν ἐπιστολῶν, κατὰ- γροῶν αὐτῶν, καὶ πόλεμον ποροκρύψων ἀπικρυς, οὐκ ἐπὶ οὐδὲ ῥήτωρ πείθει τοῖς ἀθηναίοις πορομῆν, ἀνάγκη γὰρ, ἀλλὰ δαρσύνει πορὸς τὴν κίνδυνον, ἀκαταίρετον λέγων τὸν μακεδῶνα. Τὸ ποροτὶ μὲσὸν πορομῶν διασ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ, Ο
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥ
ἐπιστολῶν λόγου.

ΤΙ μὲν, ὡ ἀδρες ἀθηναῖοι, φίλιππος οὐκ ἐποίησεν τὴν εἰρηλικὴν πορὸς ὑμᾶς, ἀλλ' ἀνεβάλετο τὸν πόλεμον πᾶσιν ὑμῶν φανερῶν γέροντων· ἐπειδὴ γὰρ φαρσαλίοις ἄλλον πα- ρέδωκε, καὶ τὰ ποροτὶ φωνέας διακρίσασατο, καὶ τῶν δρε- κίω κατερέψατο πάντων· αἰτίας οὐκ ἔσας πλασάμενος, καὶ περιφάσεις ἀδίκους δεδούρατο καὶ μὴ ἔργῳ πάλας

πάλαι πολεμῆι πορὸς τὸν πόλεμον, τὰ δὲ λόγῳ, νυνὶ ὁμολογεῖ
 δὲ τὸν ὀπισθοκλήσας, ἢς ἐπέμψεν. ὅτι ἡ χρεὶν μὴ τε ὀρθῶς εἶναι ἡ-
 μῶν τὸ ἐκείνου δυνάμει, καὶ τὸν ἀρχὴν ὡς ἀπὸ τῆς ἡμετέρας πορὸς
 αὐτὴν ἀλλὰ καὶ τὸν σώμασι, καὶ χρεὶν μᾶλλον, καὶ ναυσὶ, καὶ πᾶσιν, ὡς
 ἀπλῶς εἰπεῖν, ἀφειδῶς ὀρμησάμενος πορὸς τὸν πόλεμον. ἐγὼ
 παρεσσομαι διδόντα. πορὸς τὸν πόλεμον, ὡς ἀδελφοὶ ἀ-
 θηναῖοι, τοῖς θεοῖς μεγίστοις ἡμῶν ὑπαρχέτω συμμετρίαι, καὶ
 ἐπιδοῦναι ὡς ἐκείνοις τὰς πίστεϊς ὑπαρχέτω, καὶ τοῖς ὀρεοῖς ὑ-
 περδῶν, λέλυκεν ἀδικίᾳ τὴν εἰρήνην. ἐπειθὶ οἱς πορὸς τε-
 ρον ἡμετέραν φεικτικῶν ἀσπίδας, καὶ μεγάλα ἐπαγγελία
 ἔμελλεν ὑποσχεσθῆναι πάντα τὰ ὑμῶν διεξιλέωσθαι ἡδὴ καὶ
 γινώσκῃ μὲν ὑποτῆσθαι ὑμῶν, καὶ ἐξαιτίας ὑμῶν ἐκ-
 εἶναι συμμετρίων, ὡς ὀπίσθεν πορὸς τὸν πόλεμον τού-
 τος τὴν αὐτὴν ἔσονται, ὅτι ὀπίσθεν πορὸς τὸν πόλεμον, οὐκ ἀνοή-
 ται ἡ ὑποτακτικῶν διασώζειν, ἀλλὰ ἐχρησάμενος τῆς συμ-
 μετρίας πορὸς ὑμῶν ὑποπῆσθαι, ἢ ὑποτῆσθαι ὑμῶν, ἢ
 καὶ μὴ φρεσὶ κατέχων εἰς τὴν ἀμφικτυονίαν εἰσ-
 διδύναι, τὰς δὲ ἀποστάσι τὰς ἐπιπελοποννήσου πορὸς
 αὐτὴν ἀρχὴν, ἢ τὸ ἐκείνων συμμετρίαν ἀποστέλλω, ὡς
 τὴν αὐτὴν πορὸς φίλων ὄντων, τὰς μὲν, νυνὶ πολεμῆν
 ἀκαταλάττω, τοῖς δὲ μικρῶν πορὸς ὑμῶν εἶναι συναγω-
 νιστῶν, ἢ ὑποσχεσθῆναι, καὶ ἀφαιρῆσθαι πορὸς αὐτὴν.
 ἐπὶ τίνεσσι (οὐ γὰρ τῶν ἐπιμετρῶν) οἱ καὶ τὴν ἀσπίδα
 κατεστῶτες, ἐναγχοὶ μὲν ἕξιναι μισοφρόνεις εἰσπυλῆ-
 ντες, ἐκώλυσαν ἐπιπολιρκηθῆναι πᾶσιν οὐκ ἔτι
 χρεὶν αὐτοῖς ἐκείνων, καὶ τὴν κινδύων πλησίον ὄντων, εἰ
 χρεὶν τῆσδε βουλῆσιν οὐ μόνον αὐτοῖς πορὸς ὑμῶν συμ-
 πολεμῆσθαι, ἀλλὰ καὶ βασιλείᾳ τῆς παρῶν χρεὶν μᾶλλον
 χορηγεῖν ἡμῶν πορὸς ὑμῶν, ὡς τοσοῦτον μὲν κέρτη) πλοῦ-
 τῶν, ὅσον ἔτι οἱ λοιποὶ πάντες. τὴν καὶ αὐτὴν εἰ ἔχει ῥώμην
 πορὸς τὰς ἀποστάσι, ὡς τε καὶ πορὸς τὸν πόλεμον, ἡμῶν λα-
 κειδαιμονίᾳ ἐπολεμῆσθαι, ὁ πᾶσι πορὸς αὐτοῖς, τούτοις
 ἐποίησεν κατὰ τὴν ἐπιμετρίαν, νυνὶ μὲν ὑμῶν ἡμετέρας, ῥα-
 δῶς καταπολεμῆσθαι τὴν φιλίππων δυνάμει. πορὸς τούτοις
 τίνεσσι τῶν κατὰ τοὺς οὐρανούς, οὐκ ἔσθαι μὲν ὡς δὲ τὴν εἰρήνην
 πολλὰ πορὸς εἰρήνην ἡμῶν χρεὶν, καὶ λιμῶνας, καὶ τοιαῦτα
 ἔτετα χρεὶν μᾶλλον πορὸς πόλεμον, ὅσον ἡμῶν, ὅταν μὲν ὑπὸ
 νόμῳ τῶν πορὸς ὑμῶν, καὶ ταῦτα πᾶσι συμμέ-
 ρει (εἰς μετέχουσι τῶν πολεμῶν) μὲν τὰ συσταθέντα βε-
 βαιῶς, ὅταν ἡ ἐπιπολιρκηθῆναι, καὶ πλεονεξίας, ἀπάτη, καὶ βία
 κατέχη, καὶ ἄλλο ὑποτακτικῶν νυνὶ, μικρῶν πορὸς ὑμῶν, καὶ
 τὴν τυχόντων, τῶν κατὰ τὴν ἀσπίδα διέσσει καὶ διέλυσεν, καὶ
 πολλὰς δὲ ἐπιπολιρκηθῆναι μόνον, ὡς ἀδελφοὶ ἀθη-
 ναῖοι, τὰ συμμετρίᾳ τῶν φιλίππων, πορὸς ὑποτακτικῶν ἡκον-
 τῶν, καὶ δυσδιόριστον ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἰδίας ἀρχῆς, οὐ συνηρ-
 μος μὲν καὶ ἄλλοις οἰκείως, καὶ ὡς οἰετὰ περὶ δὲ μὲν
 γὰρ ἡ μακεδονικὴ δυνάμει ἐν μὲν πορὸς ἀθήνας μέρει, ῥο-
 πῆν ἔχει πᾶσι καὶ χρεὶν αὐτῆς ἢ κατὰ αὐτὴν ἀθήνας ἔσθαι, καὶ
 πορὸς τὴν κατὰ τὸν πόλεμον πορὸς ὑμῶν, ἢ ὑποτακτικῶν, ἐπὶ δὲ
 αὐτῶν ἔσθαι αὐτῶν τοῖς πολεμοῖσι, καὶ τῶν ἐπιπολιρκηθῆναι, ἢ πᾶσιν
 οἱς αὐτῶν μέγαν εἶναι νομίσσει, σφαλῆσθαι ἔσθαι αὐτῶν πε-
 πονήσει, μὴ γὰρ οἰεσθῆναι, ὡς ἀδελφοὶ ἀθληταῖοι, τοῖς αὐτοῖς χρεὶν
 φιλίππων τῶν κατὰ τὸν πόλεμον, ἀλλὰ ἐνοεῖσθε, ὡς ὁ
 μὲν, ὀπίσθεν πορὸς ὑμῶν, ἢ ἀσφαλείας καὶ αὐτῶν μὲν οὐκ
 ἐπὶ τυχόντων ταύτης κινδύων, οἱ δὲ ἔσθαι δέοντα, κατὰ λι-
 πόντας οἰκοῖς, τέκνα, γονεῖς, γυναικάς, φεικτικῶν, καὶ καθ'
 εἰς τὴν ὑμῶν κινδύων ὑποτακτικῶν ὡς τε, τοῖς μὲν
 πολλοῖς τῶν μακεδόνων, ἐν τούτων αὐτῶν τῶν δὲ ἀσφαλείας πορὸς τὸν φιλίππων. τοῖς δὲ αὐτὸν ὄντας ἐταίροις,
 καὶ τοῖς τῶν ἕξιναι ἡγεμόνας, ὀφείλουσθε δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπὶ ἀδελφείᾳ, πορὸς ὑμῶν ἢ μᾶλλον τῶν ἀδελφῶν ζωῆσσι, τοῖς

A iam olim cum vrbe nostra bellam gerit : nunc au-
 tem per missas literas, verbis iplis confitetur. Ego
 verò neque potentiam eius vobis expauescendam
 esse, neque timidè illi resistendum, sed & corpori-
 bus & pecuniis & nauibus, &, vt paucis absoluaui,
 rebus omnibus oportere vos ad bellum accingi,
 docere conabor. Primùm consentaneum est, ὁ A-
 thenienses, deos nobis firmissimos socios & adiu-
 tores esse: quorū ille religione violata, neglectoque
 iureiurando, pacem iniultè soluit. Deinde, quibus
 rebus eius opes haectenus auctæ sunt, dum semper a-
 liquos decipit, & magnifica quædam pollicetur: his
 iam defunctus est omnibus. Neque ignorant eius a-
 nimum Perinthij & Byzantij, eorūque fœderati:
 cupere eum eodem modo ipsos tractare, quo prius
 tractauit Olynthios. Neque Thebalos præterit, hoc
 ei propositum esse, vt dominus sit, non dux sociorū.
 Suspectus etiam Thebanis est, quòd Nicæam
 præsidio tenet, & in Amphictyoniam penetrauit, &
 legationes è Peloponneso ad se trahit, ipsisque præ-
 sidia sociorum eripit. Proinde qui prius eius amici
 fuerunt, partim cum eo nunc irreconciliabile bel-
 lum gerunt, partim minus alacriter eum adiuuant:
 vniuersi autem suspectum illum habent, & crimi-
 nantur. Præterea (nec enim in hoc momenti parum
 est) Aliam satrapæ recens intrò missis conducticiis
 militibus, expugnari Perinthum prohibuerunt. Nūc
 verò quum Philippi inimicitias susceperint, &, si
 Byzantium capiatur, periculum eis impendeat: non
 ipsi tantum strenuè nunc nos in bello iuuabunt, sed
 regi etiam Persarum persuadebunt, vt nobis pecu-
 niam suppeditet: qui tantas opes habet, quãtas nec
 reliqui vniuersi: tãtū porò virium ad nostras haf-
 ce actiones affert, vt olim etiam Laconico bello, v-
 tris sese alinxisset, eos victores redderet. Is igitur
 nunc etiam vobiscum coniunctus, faciliè debella-
 bit Philippi potentiam. Præter hæc quæ tanta sunt,
 non equidem negabo, eum loca complura, & por-
 tus, & eius generis alia gerendo bello vtilia, pacis
 occasione præripuisse vobis. Illud autem video,
 quando imperia beneuolentia coalescūt, & eadem
 omnibus belli focijs expediunt: diuturnam esse cõ-
 cordiã. Quoties verò ex insidijs & auaritia, per im-
 posturam & violentiã obtinentur, id quod ab isto
 modo fit: parua quapiam occasione, & quantum-
 uis leui errato celeriter discuti & dissolui omnia.
 Atque ego sæpe cogitans animaduerto, non socijs
 duntaxat, Athenienses, suspectum & inuisum esse
 iam Philippū: sed priuatū etiam eius imperium, nõ
 præclare, neque ita vti decet, aut existimet aliquis,
 esse cõpositum. Nã omnino potentia Macedonica
 additan etiã vice non nihil momenti & vsus habet, ip-
 sa verò per sese infirma est: &, si tãtæ moli rerum
 cõparetur, despicienda. Præterea ipse eã bellis & ex-
 peditionibus, & rebus illis omnibus, propter quas
 magnus existimari possit, infirmiorē sibi, minúsquē
 fidā reddidit. Neque verò putare debetis, Athenienses,
 eadē Philippo & populis eius esse iucunda: sed
 illud considerate, gloriã illū, hos securitatem desi-
 derare: Quã nec ille sine periculis adipisci potest:
 & his minimè oporturū est, relictis domi liberis,
 parētibus, vxoribus, atteri, & in dies pro eo di-
 micare. Ex quo perspicitur potest, quomodo vulgus
 Macedonū erga Philippū sit affectum. Eius porò
 familiares & amicos, ac peregrini militis duces,
 laude quidē florere fortitudinis, sed in maiore me-
 tu quàm homines obscuros viuere inuenietis. His

Extenua-
 tio poten-
 tia Macedo-
 nicæ, &
 beneuolen-
 tiæ.

ΕΣΙΣΤΟΙ
 λῶν λόγον.
 ΝΟΥΣ,
 ΛΙΠΠΟΥ
 λῶναι, εἰληπτικῶν
 λῶν πορὸς ὑμῶν, ἐπὶ
 λῶν πᾶσιν ὑμῶν φαι-
 λῶναι ἀλλοιῶν
 λῶναι, καὶ τῶν
 λῶναι τῶν μὲν
 λῶναι

nim hostes tantummodo metuendi sunt: illi autem magis ab assentatoribus & calumniatoribus, quam à preliis metuent. Ac illi quidem adiutoribus omnibus, cum hostibus pugnant: hi autem nec minimam in bellis malorum partem sustinet, & seorsim accidit ut regis ingenium expanescant. Ad hæc si plebeius aliquis deliquerit, poena pro delicti modo ei infligitur: proceres vero tum, cum præclarissime se gesserunt, maximis conuiciis & contumeliis præter meritum incesuntur. Neque quisquam sane mentis fidem his abrogauerit. Eum enim ita gloriæ cupiditate inflammatum esse dicant hi, quibus familiariter notus est, ut omnia præclara facinora sua esse videri velit: & magis indignetur ducibus & præfectis, qui aliquid laude dignam gesserunt, quam illis qui profus offenderunt. Qui fit igitur, si ista vera sunt, ut iam longum tempus in fide maneat, nec eum deserant? Quia successus, Athenienses, hæc omnia caliginè inuoluunt. Nam secundæ res magnam vim habent ad peccata hominum contegenda, & obumbrandi. Sed si quam eadem acceperit, tum in apertum hæc omnia palam proferentur. Eadem enim harum rerum ratio est, quæ corporum nostrorum. Nam dum aliquis valet, nullum ex malè affectis partibus dolorem sensu percipit. Sin decubuerit: commouentur omnia, siue ruptum sit aliquid, siue luxatum, siue quod aliud membrum perfecta sanitate destituitur. Sic etiam fit in regnis, & quibuslibet imperiis: Dum in bellis victoria potiuntur: eorum mala vulgus non percipit: Sin alicubi impegerint (id quod ei nunc vsu veterum verum est) postquam maius onus quam sustinere valet, suscipit omnes eorum difficultates ab omnibus conspiciuntur: Quod si quis vestrum, Athenienses, Philippi successus videns, formidabilem eum existimat, & superatu difficilem: is quidè digna sapienti viro prouidentia vitur. Magna enim vis est in fortuna, ad omnes res mortalium: vel ea potius omnia sibi vindicat. Sed multæ sunt causæ, propter quas aliquis non iniuria nostram felicitatem non minus quam illius exoptet. Principatum enim à maioribus nos accepimus longo tempore, non ante istum duntaxat, sed ut breuiter dicam, ante omnes Macedonia reges: illi Atheniensibus vestigales fuerunt, nostra vrbs nemini unquam omnium mortalium. Præterea tantò plures ad benevolentiam deorum habemus aditus: quantò pietatis & iustitiæ perpetuò fuimus studiosiores. Quid igitur ille superiore bello successus maiores habuit, quam nos? Quoniam, Athenienses, (nam liberè vobiscum agam) ille ipse militat, & arumnas tolerat, & preliis interest, nec occasione negligens, nec anni vllū tempus prætermittens. Nos vero (nec enim diffinulabo veritatem) hic ociosè desidemus, cunctantes semper & decernentes, & sciscitantes in foro, nūquid noui dicatur? At quid magis nouū queat eo fieri, quod Macedo contemnit Athenienses, & illis tales literas mittere nō dubitat, quales paulo antè audiuitis? Et is quidem in procinctu habet mercenarios milites, atque aded mediisfidius nostrorū oratorum quosdam, qui dū largitiones illius domū recipiunt, non erubescunt Philippo viuere: nec animadvertunt, se & rempub. omnem, & suas priuatas opes exiguo lucello vendere. Nos vero neq; vllas ei turbas cōcitamus, nec militē peregrinū alere volumus, nec ipsi militare audemus. Proinde minimè mirū, eū superiore bello, cōditione quàm nos fuif-

Occupatio: Philippi mala, aliqua clade accepta, eruptura: nec Atheniensibus fortunam, sed industriam deesse.

Mouet orationem Philippi, cum reprehensione ignauit & proditionis.

Α μὲν γὰρ, πρὸς τοὺς πολεμικοὺς μόνον ὑπαρξάντων κινδύνοιοι δὲ, τοὺς κόλακας, καὶ τοὺς διαβάλλοντάς αὐτοὺς μάλλον, ἢ τὰς μάχας δεδίασι κακῆνοι μὲν, καὶ πάντων ἀγνοῦντες πρὸς τοὺς ἀπταχθέντας πῶς δὲ καὶ τῶν ἐν τοῖς πλεμίοις κακῶν, οὐκ ἐλάττωσον μέγας μέγας, καὶ χωρὶς ἰδία φοβεῖσθαι τὸν φόβον ἢ τῆ βασιλείας συμβέβηκεν. ἐπὶ ἧ τῶν μὲν πολλῶν, ἐπειδὴν ἀμύρτη τις ζήμιαν καὶ τὴν ἀξίαν εἰληφεν. οἱ δὲ ὅταν μέγιστα κατορθώσωσι, τότε μέγιστα σπουδαίονται καὶ προσηλαίονται καὶ τὰ πρὸς ἡσυχίαν καὶ τὴν εὐφροσύνην καὶ τὴν εὐφροσύνην ἀπισήσωσι. οὕτω γὰρ αὐτὴν φιλότιμον εἶναι φασιν οἱ συνδραχέησαντες, οἷς τε βουλόμενοι τὰ κέλαια τῶν ἔργων πάντα αὐτῆ δουκῆν εἶναι, μάλλον ἀχρεῖα τῶν στρατηγῶν, καὶ τῶν ἡγεμόνων, τοῖς ἀξίον ἐπάμουν παράξασιν, ἢ τοῖς ὅλοις ἀποτυχούσι. πῶς οὐκ εἴπω ὅτι ταῦτα πιαυτα, πιαυτα ἤδη πολλὸν χρόνον αὐτῶν ἀδραμύρουσιν, ὅτι νεὺ μὲν, ὡς ἀδρες ἀθλιωταί, τὸ κατορθώω αὐτῶν, ὅτι σκολεῖ πασι τοῖς τοιοῦτοις. αἱ γὰρ ὁπρωξία, δεινὰ συκρήσαι, καὶ συσκιάσαι τὰς ἀμύρτας εἰσι τῶν ἀδραμύρουσιν. εἰ δὲ π πιαύσει τὸ ἀκρεβῶς διακλυθῆσθαι πάντα ταῦτα. συμβαίνει γὰρ ὡσπερ ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν, ὅταν μὲν ἔρρωμεν ἢ πρὸς ἐδὲν ἐπιμαυῖται τῶν καθ' ἑαυτὰ σαθεῶν. ἐπὶ ἧ ἀρρωσῆται, πάντα κινεῖται, καὶ ῥήγμα, καὶ σπῆγμα, καὶ ἄλλο τι τῶν ὑπαρχόντων ἢ μὴ τελείως ὑγιανόν, οὕτω καὶ τῶν βασιλείων καὶ πασῶν τῶν δυνασιῶν, ἕως μὲν αὐτὸ ἐν τοῖς πλεμοῖς κατορθώσωσι, ἀφανῆ τὰ κακὰ τοῖς πολλοῖς ὅστιν, ἐπὶ δὲ π πιαύσωσι (ὅτι νεὺ εἰκὸς παθεῖν ἐκείνων μείζον φορπῶν, ἢ κατ' αὐτὸν ἀράμενον) γίνεται φανερά τὰ δυσχερῆ πάντα τοῖς ἀπασιν. εἰ δὲ τις ἡμῶν, ὡς ἀδρες ἀθλιωταί, τὸν φίλιππον ὁρῶν δτυχεύοντα, φοβεῖται εἶναι νομίζε, καὶ δυσπολείμετον σφόδρον μὲν ἀδρες χρεῖται προνοῖα. μεγάλη γὰρ ῥοπή, μάλλον δὲ τὸ ὅλον ἢ τὴν ἑσὶ πρὸς ἀπαντα τὰ τῶν ἀδραμύρουσιν παράξματα. κατὰ πολλοὺς μὲν τοῖς φόβοις, εἰλοῖτ' αὐτῶν οὐκ ἦτιον τὴν ἡμετέραν δτυχεῖαν, ἢ τὴν ἐκείνου. κατὰ τὴν γὰρ προνοῖαν ἐν πλείονος χρόνος παρελθῆσθαι τὴν ἡγεμονίαν, οὐ τούτου μόνον, ἀλλὰ σκελεῖται φέρει, πάντων τῶν ἐν μακεδονία βασιλευσάντων. κακῆνοι μὲν ἀθλιωταί φέρει, λέγουσιν ἢ δὲ ἡμετέρα πόλις, οὐδὲνί πο τῶν ἀπάντων ἀδραμύρουσιν. ἐπὶ δὲ τοσούτω πλείονος ἀφορμῆς αὐτῶ πρὸς τὴν τῶν δεῶν εὐνοίαν ἔχουμν, ὅσα δὲ τελοῦμεν δούσεβίσερα, καὶ διακρότερα παράξαστες, πῶς οὐκ ἐκείνος ἐν τῶ προτέρω πολέμῳ πλείω κατόρθωσεν ἡμῶν, ὡς ἀδρες ἀθλιωταί (παρρησίασμεν γὰρ πρὸς ὑμᾶς) ὁ μὲν αὐτὸς στρατεύεται, καὶ ταλαιπωρεῖ, καὶ τοῖς κινδύνοις πάρεσιν. ἔτε καθεὶν παρῆται, οὐτε ὅταν εἶτοις κατὰ λείπτον οὐδεμίαν. ἡμεῖς ἧ (εἰρήσεται γὰρ τὰ ληθῆς) οὐδὲν ποιούμετες ἐν δαδὲ κατὰ μέγα, μέλλοντες ἀεὶ, καὶ ψηφίζόμενοι, καὶ πνιθανόμενοι καὶ τὴν ἀγορᾶν, εἰ τι λέγεται νεώτερον, καὶ τοῖς πῶ γένονται ἀνεώτερον, ἢ μακεδῶν ἀνὴρ, κατὰ φρονῶν ἀθλιωτων, καὶ τὸ μὲν ὅτισοιτ' ἐπέμπευσι τῶν ἀπασιν, οἷας ἡκοῖσαστε μικρὰ προτέρων, καὶ τὰ μὲν, ὑπαρχουσι μὲν σφόδρα στρατώται, καὶ τὴν Δία πρὸς τούτοις τῶν παρ' ἡμῶν ῥητόρων πῶς οἱ τὰς παρ' ἐκείνης δωρεὰς οἷμαδε λαμβανόντες, καὶ αἰχμῶν) φίλιππον ζῶντες, καὶ αἰδουῖον) πάντα καὶ τὰ τῆς πόλεως, καὶ τὰ σῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος παλουῦτες. ἡμεῖς ἧ, ἔτε τῶν ἐκείνης προαμύρουσιν ἐδὲν σισιά ζειν κατὰ σκολεῖσθαι, ἔτε ἐξοφροῖν ἐδέλομεν, ἔτε αὐτοῖς στρατεύεται τολμῶμεν, οὐκ οὐδὲν δυνάμεσον εἶπαι πεπληονέκτηεν ἡμῶν καὶ τὸν προτέρων πόλεμον, ἀλλὰ

Handwritten marginal notes in Greek script, including the word 'AIBANI' and other illegible characters.

ἀλλὰ μᾶλλον εἰ μηδὲν ποιούτες ἡμεῖς ὧν φοροῦμεν, τοῖς πολεμῖταις νομίζομεν κερτίσειν τὸ πάντα πολεῖν. ὅς δὲ τοῖς πλεονεκτίσειν μαλλοῦται, ὧν ὡ ἀδελφοὶ ἀθηναῖοι, καὶ λαβόντες εὐνοίαν, καὶ λογισαμένους, ὡς ἐστὶ ἐφ' ἡμῖν ὅτι τὸ φάσκειν ἄπεν εἰρήμην (ἤδη γὰρ ἐκείνος, καὶ φοροῦντος ἡ πόλεμν, καὶ τοῖς ἔργοις ἐξενέωχε) μηδενὸς μὲν φείδεσθαι μὴ τὴν δημοσίαν, μὴ τὴν ἰδίαν στρατεύεσθαι, εἰὰ πᾶσι καὶ ἑσὶ, φοροῦντος ἀπάτας, καὶ ἑσὶ δὲ στρατηγῶν ἀμείνοσιν ἢ φοροῦντος. μὴ γὰρ ὑπολάβῃ τις ὑμῶν, δι' ὧν ἐν χρεῖσιν ἐχρήτο τὰ πολεμῖται χρεῖσιν τὰ πόλεως, δεῖ τοῦτων ἀπὸ πάλιν ἀναληφθεσθαι, καὶ χρεῖσιν δεῖ βελτίω, μὴ ἢ νομισθεὶς ῥαθυμουῦντων ὑμῶν ὡσπερ φοροῦντος, ἐτέροις ὑμῶν ὑμετέροισιν ἀγωνιεύεισθαι φοροῦντος, ἀλλ' ἐνοεῖσθε, ὡς αἰετὸν ὅτι, τοῖς μὲν πατέρας ὑμῶν, πολλοὶς πόνοις, ἐκινδύνοις μεγάλαις, ὑποστυγῶν λακεδαίμονος πολεμῖταις ὑμῶν, ἢ μὴ δ' ὑμῶν ἐκείνοι διωχόμενοι κτιστὰ ἀποὶ παρέδοσαν ἡμῖν, ἐδέλεον ἔργων μὲν ὡς ἀμύνομεν, ἀλλὰ τὸν μὲν ἐν μακεδονίας ὀρωμάμενον, ἐστὶ ἢ) θιλοκίνδυνον, ὡς δ' ὑμῶν τὴν μείζω ποιῆσαι τὴν ἀρχὴν, κατὰ τὸ ὅτι πᾶν τὸ σῶμα, τοῖς πολεμῖταις μακρόδυνον, ἀθιναῖοις ἢ, οἷς παρ' ἰόν ὅτι μηδενὸς ὑπακούειν, ἀπαίτων ἢ κατ' ἐν τοῖς πολεμῖταις, τοῖς δεῖ μαλακίαν, ἢ ῥαθυμίαν ἐγκαταλιπεῖν τὰ τε τῶν φοροῦντων ἔργα, καὶ τὰ συμπερόντα τῆς παρ' ἰδῶς. ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ, καὶ χρεῖσιν πᾶντας ἡμῶν ὡς ἀπαρτίζεσθαι μὲν φοροῦντος τὸν πόλεμον, ὡς ἀκαλεῖν ἢ πᾶσι ἄλλοις ἔλλωας, μὴ λόγους, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις, φοροῦντος τὴν ὑμῶν συμμάχων. ὡς ἀπᾶς μὲν ὅτι λόγους, κατὰ τὸς φοροῦντος ἀμύνομεν, καὶ μὲν ὅτι λόγους, κατὰ τὸς φοροῦντος ἀμύνομεν, ὅσω δοκοῦ μὲν αὐτῶν, φοροῦντος τὰ καὶ χρεῖσιν τῶν ἄλλων ἔλλωων.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΤΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ
πρὸς τῆς σωτῆξεως λόγους.

Ὁ λόγος ἐστὶν ὁ κείναις φιλιππίου ἐστίν, ἀλλὰ ἀπῶς συμβουλεύει, ἐκκλησίαν ἢ ἀρχὴν τῶν ἀθιναίων, πρὸς τῶν θεωρικῶν καὶ χρεῖσιν πᾶσι τῶν δημοσίων, πᾶσι σωτῆξιν αὐτῶν, καὶ τὸ ἀρχὴν ἀκαλεῖν ἀξίωμα, στρατοδουλοῦντος ἢ τῶν ἔλλωων φοροῦντος ὑποδοχῆς, καὶ συγκεῖναι τὰ νῦν, τοῖς ἐπὶ τῶν φοροῦντων, πολλὴν φουλότρα καὶ ταπεινότερα τῶν παλαιῶν δεκτικῶν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΗΤΙΚΟΣ, ΗΤΟΙ
ὁ πρὸς τῆς σωτῆξεως
λόγους.

ΕΠΙ μὲν τῆ παρ' ἰδῶς ἀργυρίου, καὶ ὧν ἐνεκα τὴν ἐκκλησίαν ποιῆτε, ὡ ἀδελφοὶ ἀθιναῖοι, οὐδέποτε μοι δοκεῖ τῶν χαλεπῶν εἶναι οὐτ' ὀπισημῶν τῶν νεύουσι, καὶ διδοῦσι τὰ κοινὰ, ἀδοκιμήσθαι παρὰ τῶν βλάπτεισθαι δεῖ τούτων ἡγουμένους τὴν πόλιν, οὐτε σιωπεῖν καὶ ὡς ἀνείσαντα, ὡς δεῖ λαμβάνειν, καὶ εἰσαγαγεῖν τοῖς σφόδρα ἐν χρεῖσιν τὰ λαβεῖν οὐσιν. οὐδέποτε γὰρ φοροῦντος τῶν πόλεω συμπερόν σκοποῦντες, οὐτ' ἐπαυνοῦσιν, οὐτε δυσχεραίνουσι τὸ πολεμῖται, ἀλλ' ὡς ἐκείνοι χρεῖσιν, καὶ κατενοήσας ἔχουσιν. ἐγὼ δὲ, τὸ τὸ μὲν, οὐτ' ἀεὶ εἰσηγησάμεν, οἷτ' ἀπείποιμι, ὡς οὐ δεῖ λαμβάνειν. ὡς ἀνεί μὲν τοι σκοπεῖν, καὶ λογίζεσθαι φοροῦντος ὑμῶν αὐτοῖς, ὅτι τὸ ἀργύριον μὲν

A se meliore. Hoc potius mirandum foret, si nos, qui nihil facimus quod bellates decet, putaremus eum superaturos, qui nihil praetermittit quod ad victoriam parandam requiratur. Quamobrem, Athenienses, haec animis infigenda sunt: & cogitandum, ne quidem in vestra esse manu, ut dicatis vos pacem agere. Iam enim ille & bellum indicit, & re ipsa intulit. Proinde nunc, neque publicis neque priuatis opibus est parcendum: sed omnes, cum tempus postularit, promptis animis militare debent, & melioribus succibus uti, quam prius. Nemo enim vestrum in ea esse debet opinione, uti per quos felix reip. status labefactatus est, per eosdem in integrum omnia restituta, & meliora posse fieri putet: neque sperandum, nisi veterem ignauiam vestram abieceritis, alios pro salute & incolumitate vestra strenue dimicatuos. Considerate potius quam turpe sit, quum maiores vestri multos labores & magna pericula Laconico bello sustinuerint: vos nec pro his quae illi iure parta nobis reliquerunt, defendendis, fortiter pugnare velle? Cum iste e Macedonia oriundus aded nullum recuset periculum, ut dum pro amplificando imperio cum hostibus dimicat, toto corpore sit conuulneratus: Athenienses quibus patrium est parere nemini, omnisque armis vincere, hos demum ob molliciem aut fociordiam res gestas a maioribus dedecorare, & patriae deesse utilitati? Ne verò prolixus sum, affirmo nos omnes ad bellum parari oportere, & reliquos Graecos ad coeudam nobiscum belli societatem conuocare, non modo verbis, sed etiam re ipsa. Nam cum omnis oratio inanis est, nisi res ipsa consequatur: tum verò nostris verbis tanto minus habetur fidei, quanto ad dicendum reliquis Graecis expeditiores habemur.

LIBANII ARGUMENTVM
in orationem De republica
ordinanda.

Ratio haec non iam Philippica est, sed suasoria simpliciter. Nam quum Athenienses de theatrali pecunia deliberaturi conuenissent: progressus in medium Demosthenes, suadet, ut ciues in classes distribuuntur, & militando atque periculis pro salute Graeciae subeundis, veterem dignitatem recuperent. Ostendit etiam, in comparatione status praesentis cum vetere, quantum a virtute & excellentia maiorum degenerarint.

DEMOSTHENIS XIII.
ORATIO SVASORIA, QVÆ
de Repub. ordinanda inscribitur,
Hieronymo Vuolfio
interprete.

DE hac pecunia, & iis de rebus propter quas haec indicta concio est, neutrum, Athenienses, difficile mihi factu esse videtur, vel obiurgatis illis qui publica distribuunt & largiuntur, laudem apud eos inuenire, qui rempub. per haec laedi credunt: vel si suffragari illis, & hortari ad accipiendum, ijs gratum facere, qui magna inopia premuntur. Neutri enim publico bono considerato, negotium hoc vel probant, vel improbant: sed prout quique vel egent, vel opibus abundant. Ego verò utrū accipiendum sit, nec ne: id neque suadebo, neque dissuadebo. Moneo tamē ut cogitetis, & ipsi vobiscū meditemini, argentum hoc

Conclusio.

Monet, vna cum accipiendo etiam officium faciendum, cum quidem staret se neges, sed concionem in dici iubet.